

ГЛАВА XXVIII.

За образуваньето на дружината отъ Христа Ботева въ Букурещь и за походитѣ му въ Бѫлгарія въ 1876 год.—

Спорядъ горѣзложенія предначертателен кроежъ да се подигни едно общо вѫзстаніе отвѣдъ и отсамъ Балкана, устрояваше се и се приготвляваше въ Ромжнія, а преимуществено въ Букурещь, една дружина отъ доброволни ратници съ цѣль: да премини тая дружина Дунавътъ; да дойде въ Бѫлгарія и да сѫдѣйствова и тя въ предначертателното проектирано всеобщо вѫзстаніе. Главнія двигателъ и управителъ на тая дружина бѣше всеизвѣстнія нашъ юнакъ и великиъ човѣкъ—Христу Ботевъ. Той е родомъ отъ Калоферъ, баща му се е училъ въ Одесската Семинарія, и е былъ тоже единъ горѣщъ патриотъ. Той учителствова нѣколко години въ Калоферъ; и съ своите сладки пѣсни, той вѫзбуждаше и пробуждаше и най-заспалитѣ духомъ Бѫлгари. Вижда се че покойнія Ботю е вдъхналъ съ своите въодушевени патріотически пѣсни, онова свято чувство за свобода, което показа намъ блѣскаво покойнія нашъ поборникъ и самоотверженникъ юнакъ синъ му Христу.—

Презъ пролѣтта на 1876 год. той бѣше добре известенъ за всичко, що се кроеше и приготвляваше въ Бѫлгарія, а особено въ родното му отечество Калоферъ. Въ съображеніе на това, той устрояваши и приготвляваше бѫлгарски-тѣ доброволни волници, съ които той се готвяше да премини Дунавътъ, да доди въ Бѫлгарія, и да ги поведе на бойното поле срещу заклѣтитѣ врагове на Бѫлгарія Турцитѣ. Когато се вѣчъ разчю въ Букурещь за жялостнитѣ сетнини на вѫзстаніята въ Панагюрище, Копривщица, Перущица и пр., Хрисгу Ботевъ не можаше вѣчъ да бѣди хладнокръженъ на всичко извѣршенное въ Тракія, особенно въ родното му отечество Калоферъ; спорядъ това, той имаше доволно записани, и при-